

ဒွိလ ပထမပုဒ်.. မှတ်သွန်
မိုးက.. သို့ချိန်သံ ညံ့ဇညံ့ဇွာ...
ရှောက်ရှီလာဒဲ သည်... "

မို့ မရွာလို့ ညည် ညှာ ရောငါးဒဲသမျှ...
တို့ရှင်းပေါင် ခွာချနေသည် ဓာလာ.. မို့ရှော
လေပါ.. တို့လှက် ပါလာကာ.. ရွှေလှေကြီး
ခွာလေး သိမ်သိမ် ဒီသွားသည်... "

ပျံလွှား... မှီသံလေသံကြောင့် နို့လာ
 ခြံ ထဲကြည့်သည်... မှီမက်ခြံက
 ကော်မလေး... မှီ ခြံမှာ လှည့်... မနေ
 က... လှပဒါ... ခြားက... သူ့နာမ်မ ဖြီး
 ငွားသည် ဆို၍... သားစာမိ... နှစ်
 လောက်မှီမှာ... ညဓိတ်ကြသဖြင့်
 သူ့ကို နာမ်နာမ်ထားခဲ့သည်...
 လှပဒါ... မှာ ဓားလောက်ဆိုင်
 ဗွင်ထားလောက်သည်... မုံ့မှန်ဆို...
 ရွာမှာ ညဖြင့် နာမ်ပါသည်...

ပျံ့ပွား.. မိတ်ကူး.. အထွေထွေ.. ကောင်းနေဆဲ.. အုတ်ခဲနဲ..
 လျှပ်လိုက်သော လျှပ်စီးရောင်က.. ဝင်းခဲနဲ.. လင်းလက်
 သွား.. သူ့ညို.. ပျံ့ပွား.. အုတ်လုံး.. အုတ်ကို မှိုက်ပစ်လိုက်
 သည်... ..

မူလကလေး လျှပ်စီး.. တစ်ခု.. မြင်ထန်
 ကျယ်လောင်သော အသံ.. နှစ်ခုကြားမှာ..
 သူ့.. တစ်ကိုယ်လုံး.. တုန်ခါ.. ထွက်သွား.. စီး
 ထိုအခိုက်မှာပင်.. ရှေးမှလေး.. ကို.. ခိုင်
 ကလေး.. မှိုက်ပစ်ကာ.. မီး.. မီး.. အုတ်က
 လာတော့.. သည်... ..

ဟား...
 မှားလို့မိမိ... မိ
 ရောက်ပြီဟာ...

မျိုးစွန်း... ဘာ ကိုမှ... ဂရုမမိုက်နိုင်ဘဲ... တစ်ဘက်ခြံသို့
 ရွှေ့ဆင်းလာတော့၏။ တောက်ထပ်... ရင်းမြစ်ကို ပစ်ချွတ်
 နေသော... မိုးကြိုး... လှုပ်စိုး... များကိုပင်... ဂရုမမိုက်နိုင်
 တော့... ဟိ... "

တကယ်တမ်း ကျတော့... သူ...
 ဘာမှ လုပ်လို့မရ... သီး... ခန့်စိတ်
 ဖြစ်၍... မိုး... ဆွတ်... တဖွား...
 လွှင့်တက်လာသော... မိုးလျှံများ
 ကိုသာ စေ... ကြည့်နေရသမျှ...

မိုးကြိုးရယ်...
 မိ... ကိုယ်... ပစ်ချွတ်
 လိုက်ပါလော့...

အကုသိုလ်က
လည်း...ငါ့ခြေအလို
မှ...ပုံစံကုရအယ်
လို့ကွာ...

အဘိုးရှယ်.. မလေး
ပြန်လာရင်..ကပ္ပဒိတော့
ကို အဆင်လွှဲတော့မှာ
ပဲ.. နုပိုက်ကမှ အခြေ
အောင်းချင်တော့..ခွ
တော့..သွားပါပြီဗျာ..

တစ်ရွာလုံး...မိုးဒ်
လေသံနဲ့ အိပ်နေကြလို့
သူတို့အိမ် မှိန်ပြီးပစ်ခဲ့
ပြီး မီးလောင်တာ ဘယ်
သူမှ..သိမှာ မဟုတ်
ဘူး... "

ကဲ...လူလေး
ရှာ.. အဘိုးပြောပါ
မယ်.. အဘိုးပြောရင်
နားလည်မှာပါ...

အင်းလေ.. အဘိုးသီလကောကိနေလို့
သားတော်သေးတာ.. အဘိုးက မော်ကီ
ခြုံပေါ်မှာနေပြီး.. ဒီနေ့ယနေ့မှကိစ္စ
တစ်ခုခုရှိကောကိလာပြီး... သူ့အိမ်မှာ
ယူအိပ်တာပဲ.. မှီနေခြင်း မဟုတ်လား

နောက်တစ်နေ့ မနက်လင်းသည်နှင့်...
 ဗျံ့လျှား၊ တစ်ယောက်... လှပဒါး... ဣာသို့
 စာပေးတက်ခဲ့ရတော့သည်... နေ့မ
 လေးနှင့် စာခန်းထဲပင်... ဣာရင်လမ်း
 နှာ တွေ့ရသည်... "

နင်လာတာ...
 ကိုယ်က ဘယ်သူနဲ့
 နာလိတာ... ဟိ...

စာပို့ရောက်နေတယ်...
 စာပို့သိလေ... မနေ့ည
 နေက... ကိစ္စရှိလို့ သိပြီး
 ဣန္ဒြိယာတာ... ငါ့ကို
 မှာပဲ ကိုယ်က...

နင်း.. စာနဲ့ ဘယ်
သွားမှာလဲ.. ရက်ကြာ
မယ် ဆိုရင်လည်း ငါတို့
သားစာမို့ မြန်ရစေရင်
လို့... "

မြန်ရာ မလို့ပါ
ဘူး.. ဒီမှာ မီးနေသန့်
ရိနေတယ်မဟုတ်လား..
ငါ လာတာလည်း နင်းဆီ
ကိုပါ... "

စာမာ.. နင်းက ငါ့ဆီ
လာရစေရင်.. နင်းနဲ့ငါက
ဘာကိုစွဲ မှီလို့လဲ...

မုလေးရာ...
စာရင်ကနီးက သံလော
ရဲ့ကို ထောက်ထားပြီး
လေသံနဲ့နဲ့နဲ့
လျှောက်လို့... "

မလိခိပါဘူး...
နတ်နီငါက..စာစိကမ္ဘာ
လောက် လေးနေမိ...

ဒါက..နတ်နီတထိ
မှာပါ..ငါ ရင်ထဲမှာတော့
နီနီ..လေးပဲ... ..

စာပိုတွေ ရှိမှာ
မနေနဲ့..ပျာရီကား..နတ်လာ
တာ ဘာကိုလို့..ငါ..နီ
မှာ စာစိမစာတွက်ချက်
ရ..ခြင်ရနီမယ်..

မနေ့ညက..နတ်လို့
နီမကို ခြင်္သေ့ပစ်ချင်မိ
မိ..လောက်ပျားစာပယ်မလေး
နီနီ လာပြောတာ..

စာပိုလို့ပဲ
မရှိလို့ကံက
ဟာ..လာရောက်
မနေနီ... ..

ငါ..တကယ်တော့က
 ခုလေး... နင်တို့ မိတ်လာရက်
 လည်း နီးနေပြီ... ငါ မိတ်မလောက်
 ဖြစ်တာက... နင်တို့ ယောကျာ်းစာပိထား
 ပါလျက်နဲ့.. ခုလို ဖြစ်ပွားလို့ ငါ့တို့
 စာထဲ လွဲမှာ မှီ... ..

တော်တော် ပျံ့ပွား... ငါ..
 ဒေါက်တာ ထွန်းနိုးနဲ့ စေ့စပ်
 လိုက်ကတည်းက.. နင် မှုမမှန်
 တော့ဘူးဆိုတာ.. ငါ သိပြီ
 ဒါ... ..

ဒါကတော့ ဟာ...
 ငါက.. ချစ်တုန်းလူဆိုတာ
 ရုတ်တရက် ဘယ်တော့
 နိုင်မှာလဲ... ..

သွားစမ်းပါ.. စာဆိုတောက
 ဆွေ ခြံယွန်းရွှေမှာ သွားကြော..
 ငါ.. နာခါးတယ်.. နာနု.. မိတ်လာ
 သန့်ပင်ပစ္စည်းတွေ ငါ့ကိုမိတ်မှာပဲ
 နေတာ သိလို့.. နင် မှီ.. ပစ်
 လိုက်တယ်လို့.. သန့်ပင်လိုက်
 ခံခဲ့ပါ... ..

နင်.. ငါတို့...
ကိုယ်တို့ မတွေ့
ပါနဲ့ မှလည်း...

ဒီထက်.. ပိုပြီး စာနာ
စကားလုံးတွေ ထပ်မံပြော
ပြောပြီး ဆိုရင်.. နင်.. လတ်
တော့ ပျံ့လွှား...

ပျံ့လွှား ရာက်တစ်ခုကို
ခေါ်ကိုင်ပြီး... ချာခနဲကျော
ခိုင်းပစ်လိုက်ခဲ့တာပဲ...
ရှင် တစ်ခုလုံး...
မလော့ဘဲ ဆွဲနေတာနဲ့
ကျစ်လေးစရာနဲ့ အားလုံး
လမ်းက... မခံစားနိုင်
တောင် ချွေးနေတာပဲ...

ငါ့တက်က အယ်လိုအကြောင်း
အကြောင်းနဲ့မှ သတ္တမပျက်ခဲ့တာ
နက်ကောင်းနက်ဖြစ်တဲ့ အယ်ပါ..
မလေးရာ.. နာမိရေး.. ဒီလိုဖြစ်လာ
လိမ့်မယ်ဆို ကိုယ်မကတောင်..
မမက်ခဲ့တာပါ... အောက်ဆုံးတော့
လူတို့ အားပေးပေးပေးအပ်လို့
ကံရဲ့ စေရာပေါ့ဗာ...

ပျံ့ရွာ...
လှပေး...ထမင်း...
ထမင်း...

ဘိယိုလ၏ လှုပ်နှိုးမှုကြောင့်... ပျံ့ရွာ... နိပ်ရာထက်မှ
လှုပ်လှုပ် ထလိုက်သည်... သူ့နေထောင် နာထောင်စောင့်
နေပြီ... မိုးသားက နဲ့ မှိုင်းဆီ... ...

ဘာလဲ
နာဘို့...

နိပ်ရွာမှာ
ညှပ်သည့်ကွ...
ဘယ်သူတွေလဲ
မသိဘူး...

ပျံ့ရွာ... လှပေး... က ဩဇာရောက်
ပြီးကတည်းက... ထမင်းမစားဘဲ
လှုပ်လှုပ်... နိပ်ရွာ... ထလိုက်
လိုက်သည်... ...

နိမိတ် နိမိတ်တို့ ကိစ္စ... မူလေး
 သိရှိ... မင်္ဂလာ နိမိတ် ပစ္စည်း
 တွေ... နိမိတ်တို့... သတိ
 သားစာကိစ္စ လိုက်လာတာ
 များလား... ဩဇာအားကောင်းစွာ
 ဖြစ် ထင်တယ်... စားလုံး ငါးသိန်း
 ဘိုးလောက် ချိတ်ယုံ ကြားတာ
 ဟဲ... ဒီတွေ့တာ... ငါ့ဆီစာလျှော်
 ကောင်းစွာ... နိမိတ်တို့...
 လျှော်ခွဲပုံ ရှိမယ်...

ဟာ... ငါနဲ့ အာဆီဒ်တာ
 မှတ်လို့... သူ့အာသာ မှီကြီး
 ပစ်လို့ နိမိတ်တို့... ငါ
 သွားတာပါ... စာရေးတာကြီး...

ပျံ့လွှား... အာ
 ငိုနေတာလဲ...
 ထွက်တွေ့လေ...

ဟုတ်...
 ဟုတ်ကဲ့...

ပျံ့လွှား နိမိတ်တို့...
 ထွက်လာခဲ့ သူ...

ရှိတာ... မင်္ဂ
 နိမိတ်...

သူ့ကိုလှမ်းနှုတ်ဆက်သော.. ဗုဒ္ဓါလ်ကြီးကို သူ့.. မယိသောလည်း.. သူ့ကိုဖြင့်
မှ.. မှုက်လွှာ ချပစ်သော မြေပွန်းကိုလော့, သူ့.. ကောင်းစွာ သိပါသည်။ ဂရိသက်
ဝက် ရှည်ရှည်သူနှင့် ဂရိအာဝဇာလွှာကော် ဩရှက်နိုင်သူ .. မြေပွန်းဆင်ပင် ..
မယုတ် လေလား... ..

ဒါ.. ဒါ...
မြေပွန်းရဲ့ ဘကြီးပါ..
ဒို့.. ကျောခင်ကံ့..

အေးကွယ်.. ဦးတို့က အခုမှ..
တစ်ခါဆုံဘူးကြတာဆိုတော့.. မင်း
အတွက် နှုတ်လေးစရာ ဖြစ်နေမှာပေါ့..
ဒီလိုပါ.. ဦးတို့ အခုလောရတဲ့ ကိစ္စက..
မောင်ပျံလွှားရဲ့ ဖခင်.. ဦးစောတင် နှုတ်သက်
သလို.. ဒီကမောင်ပျံလွှား အတွက်
လည်း အကျိုးရှိစေမယ့် ကိစ္စပါ..

ဒီး... မှားနေပြီ
ထင်တယ်.. နာလား...
ဘာလို့... နှစ်လောက်
ရှိပြီ..

မှန်ပါတယ်.. မောင်မို့
လွှား.. မင်းနာလေ ဆုံးဘာ..
ဒီး.. မနေ့ကမှ သိရတာပါ.. ဒီး
ရောက်ရောက်ချင်း မေးလို့..
ဒီက တုတ်တုတ် ပြောပြတာနဲ့
ဒီး သိပြီ-ပါပြီ... "

နာခူ ကိစ္စက.. ဒီး.. တို့.. သူငယ်ချင်း
နှစ်လောက် ကိုလပ်ထားတဲ့ နာလို့..
ဆက်တိုက်စိစဉ် သွားဖို့ ပါပဲ.. ဒီကြားထဲ
မှာ.. ဒီး.. က လူ့သတ်မှုနဲ့ ဝေဖာင်ကျခဲ့ရတဲ့
နာတွက်.. နာဖို့ နာခူတွေ လွှဲကျွန်
ဘာ "

ဘာ နာခူလို့
လဲ... ဒီး...

ဒီး ရှင်းပြပါမယ်..
ဒီးနဲ့ မင်းအဖေဟာ
ထန်းတပင်မှာ အလုပ်
အတူတူလုပ်ရင်း ခင်မင်
ခဲ့ကြတယ်..

ထန်းတပင်က သူဌေး
တစ်ယောက်ရဲ့ အိမ်ကို ဆောက်
ပေးတာ.. ဒီး ကပန်းရုံဆရာ.. မင်း
အဖေက လက်သမားဆရာပေါ့ကွယ်..
အဲ့.. တစ်နေ့မှာ အဲ့ဒီသူဌေးအိမ်
အနွှဲကြမ်းဝင်ခဲ့ရတယ်...

စာအုပ်မှာ... နှိပ်နှိပ်
မင်းအောင်... ဝင်း
ကယ်... ဝင်းကုန်...
အရှင်... အသက်အေး
က လွတ်ခဲ့ရတယ်။

ဟုတ်ကဲ့... စာအုပ်က
အဖေ ပြောခဲ့တဲ့... ကျွန်
တော်... သိထားပါရမယ်။

အေး... စာအုပ်အတွက်...
အရှင်က နှိပ်နှိပ်... အရှင်က
အိမ်ထဲ... အိမ်ထဲ... အိမ်ထဲ
ပုံနှိပ်... လေ့ရှိတယ်လို့...

အရှင်က... အရှင်က
အိမ်ထဲ... အိမ်ထဲ... အိမ်ထဲ
အရှင်က... အရှင်က
အိမ်ထဲ... အိမ်ထဲ... အိမ်ထဲ

အိမ်ထဲက...
အရှင်က... အရှင်က
အိမ်ထဲ... အိမ်ထဲ... အိမ်ထဲ
အရှင်က... အရှင်က
အိမ်ထဲ... အိမ်ထဲ... အိမ်ထဲ

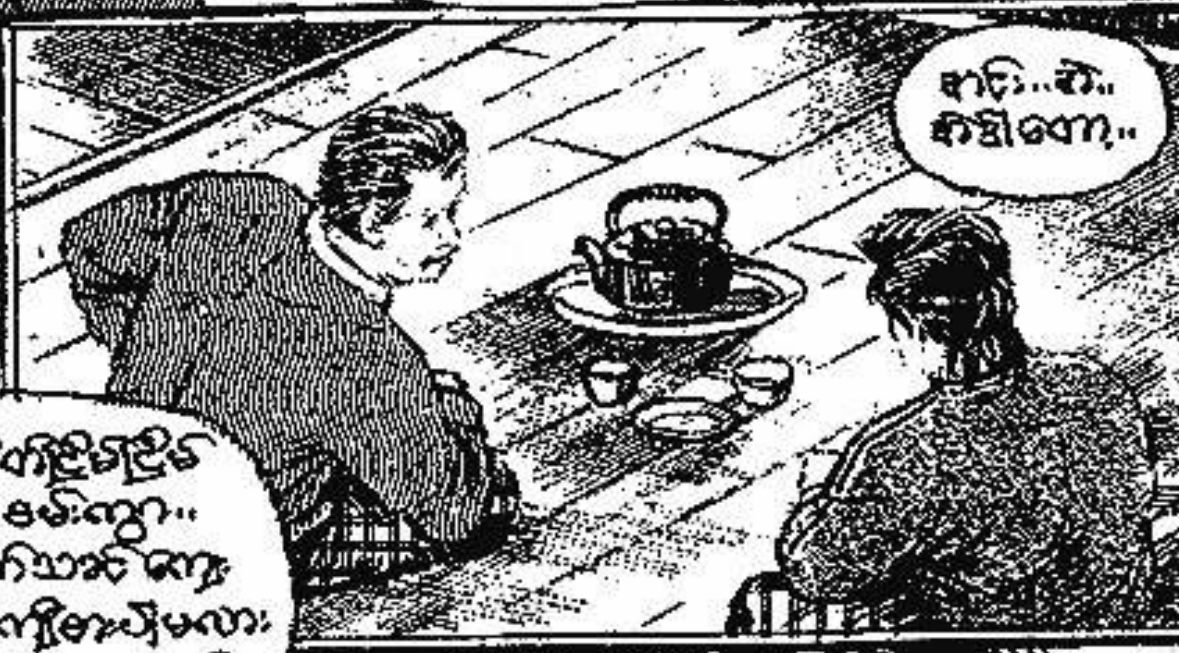
အရှင်က...

ဝေကးဆုံးစောင့်
နားထောင်ဖို့.. မင်းကို
နက်ကောက်နက်ညွတ်တွေ
က ပုခွာ ပုခွာပွဲ လေးက
ပဲ...

လွှဲပြောင်းတော့..
နာမည်ပေးမိဖို့အားလို့
ထင်တာပဲ ဗျာ...

ဒီလို မရွေးနဲ့လေ
ခေါင်းပျံ့လွှား.. မင်းနာမည်
မဆုံးခင်က နာမည်ကိုဝယ်
ဖို့ကောင်ကြိုးစားခဲ့လေ.
ဟယ် မဟုတ်လား...

နာမည်.. ဝို..
နာမည်ကော့..

မင်း နည်းနည်း.. မိတ်ဆွေပြိုင်
သာမန် တွေးကြည့်၊ မင်းကွာ..
အူဌေးက.. အူ နာမည်ယာခင် ကော့
နေ့ညွတ်တွေကို ဒီလို ကြိုးစားပုံမလား.
မင်း နာမည်ကော့.. ဒါက နာမည်
ဒီညွတ်ကို ဝယ်ချင်ရတာပဲ...

အခု ကိစ္စမှာ... ဒီမှာ
မတော်လော့အာရုံရင်... ဒီ
အာသာရယ်... ထူးချွန်
ရင်... ဝါ... ထူးချွန်... တောင်... ဒီ
မှာ မတော်အား... ရှင်းရ
လား...

ထိုစဉ်.. ဝဏား... သို့
အား... သိလ ရင်လား...

ကဲ.. ဝဏား... အတိအကျ
လို့ ဒီတစ်ဆင့်... ကြပါနဲ့...
လော့ ဒီ... အထူး... ကျယ်
ရွေး... လို့... အတိအကျ... အေး...
ရအေး... မောင်... ရှင်း... မှာ... တစ်...
အား... သို့... ရှင်း... လား...

အိပ်... ရှင်း... လား
အား... သို့... ကျယ်... အတိအကျ
ကဲ.. မှာ... အထူး... ကျယ်...
အား... သို့... ကျယ်... အတိအကျ
လို့... အတိအကျ... ကြပါလား...

အိပ်...
အား... သို့... ကျယ်...
အား... သို့... ကျယ်...

အိပ်... ကျယ်... အတိအကျ
အား... သို့... ကျယ်... အတိအကျ
လို့... အတိအကျ... ကြပါလား...

အိပ်... အထူး... ကျယ်...
အား... သို့... ကျယ်... အတိအကျ
လို့... အတိအကျ... ကြပါလား...

ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...
ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...
ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...
ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...
ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...

ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...
ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...
ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...
ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...
ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...

ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...
ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...
ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...

ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...
ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...
ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...
ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...
ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...

ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...
ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...
ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...
ဒါ...ဒါ...ဒါ...ဒါ...

မယ့်တစ်ဝက်..ယ့်တစ်ဝက်ဖြစ်နေ
 လောက်လည်း မဟုတ်ဘဲလျှင်..ဘီလော
 စာတွေကြောင့်..မျှလွှား..ထိပ်ခွဲစား
 မနေတော့..စာနဲ့ထဲက စာမြတ်ထွက်
 ရင်တော်ကြီးလို့သာ..မိတ်ထဲက..
 ဖုတ်လို့ကိရိ... ..

အဘိုး...
 ဘယ်လိုလဲ...

ဘာဖြစ်လေကွာ..
 ခမ်းနားပျက်စီးနေလို့...
 မတွေ့တော့လို့လည်း ချီး
 ရှေ့ကွင်း ထူးစရာ မလို့
 တော့ဘူးလို့ပေါ့...

ကျွန်ုပ်လဲက..ရဟန်းတွေကြော
 လို့ကတော်လည်း..နဲ့ကျော်ခင်
 မှာမှာယလဲ ဖြစ်လို့ပဲ..ယဟို...

ဟာ.. ခင်မိလို့
 တော့မကြောင့်နဲ့အဘိုး
 ရာ.. မိတ်ထဲက ထိပ်ကို
 နှုတ်ကြိုတော့...

ကဲ.. မောင်ပျံလွှားက
 ဒီလိုပဲ မိတ်ထဲက..ကိုး..
 ဘယ်လို ခွင့်ပြုခွင့်က ရှိမိမိလဲ..
 ခင်မိ လေ..တော့.. မောင်ပျံလွှား
 ကျွန်ုပ်တို့ထိမယ်.. ကိုင်း...
 ဒီလို ခွင့်ပြုကြပါနဲ့...

မြောမြောဆိုတဲ့ ဦးကျော်စင်က၊ ခြေထောက်
သမား... ခြေထောက် ကျန်ခဲ့တာ... "

သူက.. စာမေ.
စာမေကို စာမေး ဆိုလေ..
လေးနှစ်က... မိတ်ကစား
ခြင်းက...

ဒါတွေ.. ထားလိုက်
ပါဦးကွာ.. မင်း.. ငါ့ကို
ကို လာခဲ့သေးတယ်
နော်... "

သူ.. မိ.. မိ.. မိ.. မိ.. မြောမြောကောကောပင်.. ခြေထောက်
ခင်.. ကျန်း.. မပျက်စီး နေပြီဟုလည်း... "

၂၂

ကိုယ့်လွှား...
ဒိတ်နာနေလွန်း
ဝဲလားဟာ...

အဝတစ်ခုလုံး
နာရတာမယ်
အဖွဲ့ကို မင်းဆိုမေး
ရှက်တယ်ကွာ..

ဟဲ့ဟဲ့ပါတယ်..ကျွန်မကြောင့်
ကိုယ့်လွှားကို ချစ်သူနှစ်ယောက်...နားလည်ခဲ့
လို့..ရှင်ကွဲကွဲရတာမယ် အဖွဲ့ကို မယ်
လို့ မဟုတ်ပါဘူး.. ဒါပေမယ့်... ဒီလို နှစ်
နှောင်း..ကျွန်မရဲ့ ဓာတ်ဒိတ်နာ အဖွဲ့
သီးနှံက မဟုတ်ဘူးလေ... "

မျှလွှား ပင့်ခေါ်ခြင်းက
မရဘဲလို့ကလေး... သူမလည်း
လို့ကပါက ရှင်လို့ကလေး...

ကဲ... မင်းကို... ရွှေအာရော
ဒါတဲ ကိစ္စ... ညီညီမယုတ်
လာ... ဒို့ကျော့ခင်လည်း
အိမ်မှာညီ... မင်းလည်း
အိမ်ထဲမှာ... ..

လှည့်မကြည့်ဘဲ ပြောနေသောပျံ့လွှား
ကို... သူ့မငေးမှန်စွာ တစ်ချက်ကြည့်
လိုက်သည်.. ပြီးမှ

ကောင်းပါပြီ...
ကျွန်မ အိမ်မှာမယ်..
ကိုယ့်လွှား ကျွန်မကို
အယ်လိုပဲထပ်ထပ်.. ကျွန်မ
မိတ်ထိမှာတော့ ကိုယ့်လွှား
ရဲ့ ကျော့ရဲ့ကို တစ်သက်
မမေ့ဘူး ဆိုတာ ရွှေ
ပါရအေ ...

အဲ... မင်း..
ကိစ္စပါ...

ခေါင်းကလေး ငုံ့လျက် နီမိ
 ဝေါင့် ဆင်းသွားသော ခြေလှမ်း
 ခင်စား... သူ့၏ ခြင်္ကေတွင်းထဲ
 မခြင် ချင်သော်လည်း ခြင်္ကေ
 ရှုပေပြီ... ..

ပျံ့လွှား ပင်သက်ချာ
 ခြင်္ကေဝယ်... ခြေလှမ်းခင်
 က... သူ့နှင့် တစ်ဦးတည်း
 ဟောသွား၍... သူ၏ နီမိ
 ထဲ ကျင်းကပ်နေမှုများ
 တစ်ခုခု... ခြင်္ကေလျှောက်
 သွားလိမ့်မည်ဟု ထင်
 လို့ကံသမည်... ..

သို့သော်...
 တစ်ခုခု... နီမိ
 ကပ်လာသော
 နာရီ၏ နံရိုး
 များက သူ၏
 နံရိုး နီမိကို
 ဆက်ကိုင်ဆွဲခါ
 ပစ်တော့သမည်...

ရွှေလှေကြီးမှာ... ခြံပျက်ဆီးပစ်ဖို့သာ စာမိ
 နေထိုင်လော့ ဖိခိက... စာကောင်ဆုံးနှင့်
 စာကောင်ကပ် ဆုံး ဗဟုပင် ရွှေကိုင်သိသွယ်...
 သူမ ကိုက... ဒီကတိအား ဗဟုပင်ကြိုက်
 ကိုက်ကြိုက်မှ ရွှေကိုင်ရွှေ လာကြသုတွေ
 ဖြစ်သွယ်...

မိတ် မကောင် ခရောက... ရှိရှိယသွယ်
 နှင့် နှစ်သိပ္ပံယရော... စာလှတရော... မှားကို
 မှိတ်ဆိုင်သို့ ခြံပျက်ဆီးပစ်က... ဗဟုပင်လော
 ရာနေလော့ မိတ် ရေအနာရှင်လော့ ဖြစ်နေ
 ရှေ့ခြင်းပင်...

သို့သော်လည်း
 ဣယျာဇ်၏
 သားစာမိကြောင့်
 ရွှေလာဘ်ခက...
 ဣယျာဇ်မှာ
 ဒီလိုဝေဒနာမျိုး
 ရှိမှန်းတယ်လို့
 မှ မသိကြ
 ပါ...

ဣယျာဇ်၏ 'ဒီဒင်...ဒေါ်ခေ...ခင်သိ
 သော်လည်း ဣယျာဇ်၏ ကာဏ္ဍိန္ဒ
 အန္တရာယ်ကလေးကို ထိခိုက်စွာ...
 ပျော်ရွှင်စွာ ထားခဲ့သည်...

စားလုံးကလေး... ဣယျာဇ်
 သိရှိ ပုံမှန်မိတ်ဖွဲ့သူ
 ကမိ... ဟု... ထင်ခဲ့
 သည်...

ကံ၏စေတနာချက်ကို နာယူယူရှာရာမှာ ရှေးမလား... သူ့အတွက်အရာ၊ ကံကောင်း
 က ရှက်စက်သည့်မှာ ရှေးချစ်သည့်... ကစား... သူ့... နော်မှလေးရှိရှာလှပစား
 က စာပိုဒ် ဆွတ်သူ့အလွတ်ရွှေ့ ရွာလိပ်က မိရာပင်ကိုချစ်မှာ ဂစ်ကထိုင်
 စားနေမိသည့်... ..

လွမ်းတယ်မှလေးရယ်..
 ဒါတို့တွေ.. ဒီလိုပဲ ဆုံတွေ့လို့က်..
 လေးကွာလို့က်နဲ့.. နေခဲ့ရတာအယ်
 ကော့များမှ ရင်ချစ်နီရဲ့ဟိုပလဲ
 ကွယ်... ..

မှလေး.. မင်းဟာ..
 ဒါအဝအတွက်.. ဂစ်သက်
 ကာ အဖော်ဆိုတာ ယုံရဲ့
 လားဟင်...!

သူ့စာလေးနဲ့သူ့ နတ်မောက်နော်... သူ့အဖွဲ့
အားခန့်လိုလားဟော မိန်းကလေးကြောင့်
လန့်လှုပ်တဲ့အားမိသတဲ့... ..

မင်း...မင်း...
ဂယ်လီနော်...

ရှင်...တောကတော့
နေနိုင်တယ်လို့... ဒီက
တောက ရှာဖွေတာရဲ့အား
ကိုတော့ကလေးပေးရမယ်..

လျှောက်... ဒီရွာကို
ရှာဖွေတာရဲ့အား...
ဒီမှာ ရှင်... ရှိနေတယ်ဆို
တာ သိဖို့... သားပါနော်...
မာရ်... ..

ရွာကလေးနဲ့သူ
ရယ်ခွင့်ထဲရွေးဝင်
လာတာ မိန်းကလေး
အား... မှတ်တမ်းအဖွဲ့
လေးကြောင့်နေဖို့
သတဲ့... ..

ပျံလွှား သတိငြိလာမှ ပြည်ချင်သွားကာ လူချင်း
ခွာထုတ်လိုက်သည်...ယခုမှ..သေချာကြည့်မိတာ
ရွာထဲ အသစ်ကြောင်းလာသော..မိန်းကလေး:...

ကို..မနော့ကိန္တ
ဒီမှာ ရူးနေပြီ သိလား...
အဖေ သိလာကြောင့်
လက်ထပ်ရော့ဟာ..

မင်း..နာမက်
ယောင်ကြီး..ရောက်လာ
တာလား မိန်းကလေး...
ငါ့နာမည် ပျံလွှားကွ
ကျော်ဇေယျ မဟုတ်
ဘူး... "

ကိုဟာလေ...
အကျင့်ကို မကောင်း
ဘူး..မနော့ကိ
ဆို... "